

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויגש
שנת תשפ"ה

גליון
פ"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

יום טוב פון חינוך הילדים - חלק ב'

אריינגעכאפט די קליפה פון 'חכמות יונת'; די ערב רב האבן געבען אויסגעשמיד'ט מיליאנען אידישע קינדער, זענען דארט לייזער דא פרייע אידן וואס לערנען 'קבלה', זיי האבן א גאנצע גאנצע 'קבלה סענטער' וואו מען לערנט קבלה און ריינקייט רחמנא לצלן, בשעת ביי אונז ווייסט מען אז לערנען 'קבלה' איז נישט בלויז א 'חכמה', נאר כדי צו קענען לערנען קבלה דארף מען קודם תשובה טון, ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו שרייבט אין הנהגות האדם (אות א, ואות ו) קודם זאל מען לערנען אסאך גמרא און וויינען צום אייבערשטן, נאכדעם קען מען לערנען אביסל כתבי האר"י.

ווער איז געווארן אויסגעשפילט?

ברוך השם מיינע מלמדים האבן דאס אריינגעלייגט אין אונז, איך געדענק ווען א קינד האט זיך געגעבן א קראץ זיין קאפ אינמיטן לערנען, האט מען גלייך אפגעשטעלט דאס פארלערנען, מען האט אויסגעלערנט אז מען דארף האבן ריינע הענט ווען מען לערנט.

א מלמד קען טראכטן: 'איך זאל אפשטעלן די גאנצע פתח אינמיטן לערנען ווייל איינער האט זיך געקראצט זיין קאפ? מען דארף דאך לערנען!' - דער אמת איז אבער אז דאס איז זייער זייער נויכטיג.

ווען איך בין געווען א פתח ט' מלמד (במשך פינף יאר), האב איך אריינגעלייגט אין מיינע תלמידים א הייליגקייט צו די תורה און צו צדיקים; איך האב אויסגעלערנט מיינע תלמידים אז מען טאר זיך נישט קראצן די קאפ אינמיטן לערנען, און אז מען קען נישט זאגן א נאמען פון א צדיק סתם מיט זיין נאמען, מען דארף פארדעם צולייגן 'דער הייליגער'. האב איך געהאט תלמידים וואס האבן געכאפט אז מיט די

שאקל פארן אייבערשטן - וועסטו דאס אויך קענען אריינלייגן אין דינע תלמידים.

בשעת די קינדער דאווענען איז נישט קיין צייט צו מאכן געשעפטן, בשעת די קינדער דאווענען קען מען אריינלייגן אין די קינדער א חיות אינעם דאווענען, אויך קען מען דעמאלט אויסלערנען הלכות, צום ביישפיל ווען מען קוקט נישט ארויס, און ווען טאר מען נישט אויסרעדן, און אויב מען זעט א קינד האט זיך געקראצט זיין קאפ, זאגט מען אים: "אוי, האסט זיך געקראצט דיין קאפ, גיי וואש אפ דינע הענט", און אויב א סידור איז אראפגעפאלן לערנט מען אויס ווי עס אויפצוהייבן, אז מען הייבט עס נישט סתם אויף, נאר מען געבט עס א קוש.

אריינלייגן אין די קינדער א ריינקייט צו תורה

טייערע מלמדים, לייגט אריין אין די קינדער א ריינקייט צו תורה, דאס איז געווען די גאנצע זאך וואס די יונים האבן געוואלט אויסרייסן פון די אידן, די יונים האבן געלאזט די אידן לערנען די תורה נאר זיי האבן געזאגט אז עס איז א פשוט'ע חכמה אזוי ווי אלע חכמות, עס האט נישט אין זיך קיין ספעציעלע הייליגקייט, חס ושלום, ווי מען זינגט אינעם פייט (מעוז צור): "יונים נקבצו עלי ... וטמאו כל השמים", די יונים האבן געלאזט צינדן די מנורה נאר זיי האבן עס מטמא געווען, זיי האבן געזאגט: "וואס איז? מען קען אויך צינדן מיט טמא'נע אויל! מען דארף נישט זיין ריין, מען דארף זיך נישט וואשן די הענט, און מען דארף זיך נישט וואשן קיין געגל וואסער". די יונים האבן אוועקגענומען דאס הייליגקייט און ריינקייט פון אידישע קינדער, און דאס דארפן די מלמדים אריינלייגן אין די קינדער.

אויך אין ארץ ישראל האט זיך

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך דעם צווייטן חלק פון א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת וישב שנת תשפ"ד לפרט קטן.

איך וויל האבן מלמדים יראי השם

איך בעט אסאך דעם אייבערשטן איך זאל האבן מלמדים יראי השם. איך דארף ערליכע מלמדים, מלמדים וואס גייען אין מקוה, און האבן שמירת עינים.

איך קען טאקע נישט וויסן וואס טוט זיך אפ ביי יענעם אין הארץ, אבער איך בעט דעם אייבערשטן אז איך זאל נאר האבן מלמדים מיט יראת שמים. און איך וויל בעטן פון דער מנהל און מנהלת, מען זאל זיכער מאכן וועם מען נעמט אויף פאר מלמדים און לערערנים, איך דארף נישט קיין מלמדים און לערערנים וואס האבן סמארטפאוןס; אויב איינער שפילט מיר אויס, ער קומט צו די קינדער מיט א פליפ-פאון (א פשוט'ע טעלעפאון) און טשטלערהייט האט ער א סמארטפאון, איז דאס גניבה, איך בין נישט מסכים דערויף.

איך וויל נישט האבן ביי מיר אין מוסד קיין איין איינגעשטעלטער מיט א סמארטפאון! מה-דאך מיט א פשוט'ע טעלעפאון דארף מען האבן רחמי שמים צו זיין ערליך, איז דאך כל שכן וכל שכן מיט א סמארטפאון.

אריינלייגן אין די קינדער א חיות אינעם דאווענען

א מלמד דארף האבן יראת שמים; מען קען נישט זאגן פאר א קינד: "דאווען", בשעת דער מלמד אליינס דאווענט נישט. א מלמד קען נישט האלט זיינע פיס אויפ'ן טיש און הייסן די קינדער דאווענען. קודם זאלסטו אליינס דאווענען, קודם געב זיך אליינס א

ואכן קען מען מיר אויפֿרעגן, פֿלעגן זיי מיר אויסשפֿילן, זיי האבן זיך געמאכט ווי זיי האבן פֿארגעסן, זיי האבן זיך בדיקא געגעבן א קראץ דעם קאפֿ אינמיטן פֿארלערנען, און איך האב אפֿגעשטעלט דאס פֿארלערנען און אריין אין א לאנגע שמועס פֿון זיך נישט קראצן די קאפֿ, אויך האבן זיי זיך אנגערופֿן צו מיר: "דער רבי זאל דערציילן א מעשה פֿון רבי אלימלך פֿון ליזענסק", האב איך זיי פֿארגעהאלטן: "רבי אלימלך פֿון ליזענסק? ער איז דיין חבר? מען דארף זאגן 'דער הייליגער רבי ר' אלימלך'!" און עס איז שוין געווארן פֿון דעם א גאנצע שמועס ווי אזוי מען רעדן פֿון צדיקים.

איך האב געזען ווי די קינדער בלינקען זיך צווישן זיך, ווי צו זאגן: 'עס איז אונז געלונגען! דער רבי איז אריין אין א שמועס...' אבער מיר איז עס נישט אנגעגאנגען, ווייל "דאס האב איך געוואלט", איך האב געוואלט זיי זאלן באקומען א געפיל צו די הייליגע תורה און צו די הייליגע צדיקים.

אריינלייגן אין די קינדער א ליבשאפט צו די הייליגע תורה

לייגט אריין אין די קינדער א שטארקע ליבשאפט צום אייבערשטן און צו די הייליגע תורה.

ווען א מלמד קומט אריין אָדער גייט ארויס פֿון פֿתּה, דארף ער געבן א קוש פֿאר די מזוזה, און פֿאר מען הייבט אָן לערנען גמרא, דארף מען געבן א קוש פֿאר די גמרא, און מען קען נישט זאגן: "זאגט די גמרא", מען דארף זאגן: "זאגט די הייליגע גמרא".

ראש השנה אין אומאן האב איך אסאך געבעטן ביים הייליגן רבי'נס ציון אויף דעם פֿרט אז איך זאל האבן גוטע מלמדים וואס האבן ליב אידישקייט און לייגן דאס אריין אין די קינדער, און ברוך השם איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב טאקע גוטע מלמדים.

מען מוז רעדן צו די קינדער פֿון קדושה

אז עס קומט יעצט חנוכה דארף מען זיך נאכאמאל באנייען צו רעדן צו די קינדער פֿון קדושה.

אויב מען רעדט נישט צו קינדער פֿון קדושה וועלן זיי עס נישט וויסן. פֿון וואו זאלן קליינע קינדער וויסן אז מען מען דארף זיין אפֿגעהיטן און נישט טון קיין עבירות? - נאר אויב מען רעדט דערפֿון, וועלן זיי וויסן זיך צו היטן.

איך האב היינט באקומען א בריוו פֿון א

מלמד (נישט פֿון אונזער תלמוד תורה), ער איז א מלמד אין פֿתּה א אָדער פֿתּה ב, ער שרייבט מיר אזא פֿראגע: "איך האב נאכאמאל געטראפֿן ווי צוויי קינדער באהאלטן זיך און שפֿילן נישט איידל, וואס זאל איך טון? איך האב דאך שוין איין מאל גערעדט פֿון דעם אין חדר?" שפעטער האב איך געטראפֿן דעם מלמד, האב איך אים געזאגט: "וואס הייסט דו האסט שוין געזאגט? זאג עס נאכאמאל און נאכאמאל! און אויב א קינד טוט עס ווייטער זאל מען אפֿשר געבן א פֿאטש".

רעדן נאכאמאל און נאכאמאל

דער טענה פֿון: 'איך האב דאך שוין איין מאל גערעדט צו די קינדער פֿון קדושה', איז נישט ריכטיג, ווייל מען דארף רעדן נאכאמאל און נאכאמאל.

אפֿשר קען איך אויך אויפֿהערן געבן די שיעורים פֿאר מלמדים? ווייל איך האב שוין פֿארראג געזאגט אז "עס איז א חשוכ'ע זאך צו זיין א מלמד", און "מען דארף זיין צייטליך", און "מען דארף קומען צו די קינדער אנגערייט", און "מען דארף מתפלל זיין פֿאר יעדן קינד", אלא מאי, יעדע זאך דארף מען איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל.

מוהרא"ש וואלט אויך געקענט מאכן איין דינע באנד 'אשר בנחל' פֿון צען בריוון, און מוהרא"ש וועט פֿאר יעדן צוצייכענען וועלכע בריוו ער זאל ליינען. פֿאר דער וואס פֿרעגט ווי אזוי ער קען זוכה זיין צו לערנען, וועט אים מוהרא"ש שרייבן: "קוק אריין אין מכתב א, דארט איז מבוואר באריכות דעם רבי'נס וועג פֿון לערנען", און פֿאר דער וואס רעדט זיך אויס אז ער האט א מוראדיגע צרה, וועט אים מוהרא"ש שרייבן: "קוק אריין אין מכתב ב, דארט איז זייער שיין אויסגעשמועסט א וועג ווי אזוי יעדער מענטש קען לעבן א שיינע לעבן בזה העולם", אזוי וועט מוהרא"ש ענטפֿערן פֿאר יעדן וואו ער זאל אריינקוקן אין דעם איינעם באנד 'אשר בנחל', אבער מוהרא"ש האט געשריבן 'זיבעציג טויזנט בריוון!' און מענטשן פֿרעגן צי עס אז דא חידושים אין די אלע בריוון, אונדאי איז דא חידושים, דאס אליינס - צו שרייבן אויף די פֿאר ענגינים נאכאמאל און נאכאמאל מיט אזא קלארקייט און פֿרשיקייט - איז דאך די גרעסטע חידוש!

אז מען איז מרגל איז זייער שלעכט

טראכט נישט: 'איך האב שוין איין מאל גערעדט פֿון קדושה', נאר זאג פֿאר די קינדער נאכאמאל און נאכאמאל: "מען טאר נישט שפֿילן מיט א צווייטן און טון וואס דער

אייבערשטער לאזט נישט."

בשעת עטץ רעדסט פֿון דעם זאלט עטץ וויינען און שרייען!

דער יצר הרע קומט צו א קינד פֿון די דריי יאר, ער רעדט אים צו ער זאל זיך באהאלטן מיט א צווייטן קינד און זיך שפֿילן נישט איידל, איי ביי די דריי יאר איז דאך בכלל נאכנישט שייך קיין עבירות, פֿון דעסט וועגן ציט שוין א קינד צו דעם, ווייל דער יצר הרע איז שוין דא, און אויב מען שטעלט עס נישט אפֿ - בלייבט עס אזוי אויף שפעטער השם ישמרנו.

בחורים און אינגעלייט קומען צו מיר און וויינען ביטערליך אז זיי האבן קיינמאל נישט געוואוסט פֿון אזא זאך פֿון 'קדושת הברית', ווען זיי הערן אין ישיבה פֿון זיין אפֿגעהיטן, ווערן זיי אזוי דערשראקן, ווייל זיי האבן קיינמאל נישט געהערט פֿון דעם און איינמאל מען איז שוין מרגל אין שלעכטס דארף מען שוין גרויס רחמי שמים ארויסצוגיין פֿון דעם.

ווען איך בין געווען א פֿתּה ט' מלמד האב איך גערעדט צו די קינדער פֿון קדושה, איך האב גערעדט צו זיי פֿון הארצן וואס הייסט א איד, אז דער אייבערשטער זאגט מען דארף זיין הייליג, און אלע האבן געוויינט, עטץ קענטס פֿרעגן די תלמידים וואס האבן דעמאלט געלערנט ביי מיר, זיי האבן מיר געזאגט אז זיי האבן עס נאך קיינמאל נישט געהערט! ווייל עס איז געווען א שיטה אין יענע מוסד אז מען טאר נישט רעדן פֿון קדושה. יעצט פֿארשטיי אליינס צי די קינדער האבן געהאלטן ביים דאווענען און לערנען, ווייל אז מען היט זיך נישט יונגעהייט רחמנא ליצלן, בלייבט מען שוין נעבעך צוגעוואוינט צו דעם, און מען האט נישט קיין טעם צו דאווענען און לערנען.

אמאל דארף מען ווייזן א קליינע שטעקעלע

אז מען זעט א קינד באהאלט זיך מיט א צווייטן איין מאל און נאכאמאל, קען מען אים געבן א פֿאטש. אזוי זענען קינדער, מען דארף זיי אמאל ווייזן א קליינע שטעקעלע, אבער דאס איז נאר נוגע פֿארן מנהל, איך וויל נישט אז די מלמדים ביי מיר אין מוסד זאלן שלאגן, און נישט נאר 'נישט שלאגן', נאר אפֿילו געבן א ציפֿ אָדער א שלעפֿ די האנט זאל מען נישט.

עס איז נישט גוט אז א מלמד זאל געבן פעקטש, ווייל עס קען ארויסקומען פֿון דעם גרויסע מכשולות, א מלמד קען זיך אמאל פֿארלירן און שלאגן פֿון פעס. א מלמד דארף וויסן: 'איך קען נישט ניצן מיינע הענט, איך מוז זיך אָן עצה געבן אָן הענט, איך ווען בעטן

מעשה דערצייילט מען: "איך בין געגאנגען אין א זייט און איך האב געזאגט 'איבערשטער מיין בעבי היסט'."

איך האב נאך א מעשה פון תפלה: איך האב געדארפט האבן אפאר דאלער אינדערהיים איבער צו לאזן פאר די רוימערקע (וואס קומט רייניגן די הויז), און איך האב נישט געהאט קיין געלט, [ברוך השם אז איך האב טאקע גארנישט, איך האב נישט קיין קרעדיט קארד'ס און קיין באנק אקאונט, ברוך השם מיין באנק אקאונט איז אריבער צו די מוסד, - אבער איך קום אויך פאר קיינעם גארנישט, איך בין קיינעם נישט שולדיג קיין געלט], איך האב געבעטן דעם איבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל האבן געלט מען זאל קענען באצאלן פאר די רוימערקע", און עס איז געשען ניסים ונפלאות, דער איבערשטער האט געהאלפן א איד איז צוגעקומען צו מיר און מיר געגעבן פינקטליך אזויפיל געלט וויפיל איך האב געדארפט האבן, און איך האב געקענט איבערלאזן אפאר דאלער פאר מיין ווייב.

וואס מען דערצייילט פאר קינדער געדענקען זיי. מיט קליינע קינדער קען מען טון וואס מען וויל, מען קען זיי דערצייילן שטותים און זיי גייען עס געדענקען, אבער פארוואס דארף איך געדענקען פון מיין מלמד זיינע חלומות? מיין מלמד האט אמאל דערצייילט אז ער האט זיך גע'חלומ'ט ווי א קוואדער האט פיס און מאכט אים א רייד... ענדערש דערציייל מעשיות וואס די קינדער וועלן קענען ניצן אין לעבן, דערצייילט פאר די קינדער: "נעכטן נאכט האט מיין ווייב מיר געפרעגט, וואס גייט דא זיין, מיר האבן נישט קיין געלט צו קויפן פלייש פאר נאכטמאל פאר די קינדער? און איך בין געגאנגען אין א זייט און איך האב עכט שטארק געבעטן דעם איבערשטן, 'הייליגער באשעפער העלף מיר מיר זאלן האבן שפע', און דער איבערשטער האט מיר געהאלפן."

ווען א קינד הערט אזא מעשה וועט דאס אים באגלייטן יארן ארום, ווען ער גייט זיין פערציג יאר און עס גייט ביי אים געשען די זעלבע מעשה, גייט ער זיך דערמאנען וואס זיין מלמד האט דערצייילט אז מען קען בעטן דעם איבערשטן און ער וועט אויך בעטן דעם איבערשטן.

דער איבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סיייעתא דשמייא, אמן.

לייגט אריין אין די קינדער 'מעשיות פון תפלה'

אז עס קומט יעצט חנוכה וויל איך מען זאל זיך באנייען אריינצולייגן אין די קינדער 'אמונה'.

דערצייילט פאר די קינדער 'מעשיות פון תפלה'.

יעדער האט זיכער יעדן טאג כאטש איין 'מעשה פון תפלה' צו דערצייילן. איך האב נעכטן געהאט אזא מעשה, מיין בעבי האט געוויינט אין קריב (וויגעלע), איך האב געבעטן דעם איבערשטן די בעבי זאל איינשלאפן ווייל איך בין זייער מיד, און די בעבי איז איינגעשלאפן, א מעשה פון תפלה!

נאך א מעשה: מיין קליינער אינגל פון פתח א' האט זייער שטארק אנגעהויבן צו היסן, עס איז געווען זייער שרעקעדיג אין שטוב, ווייל עס איז נישט געווען סתם א היס, עס האט זיך געהערט ווי א ווידער קול, און איך האב זיך זייער דערשראקן, איך בין געגאנגען אין א זייט און שטארק געבעטן דעם איבערשטן: "הייליגער באשעפער וואס זאל איך טון? העלף מיין זון זאל זיך פילן גוט". גראדע איז מען געגאנגען צום דאקטער און דער דאקטער האט געגעבן א מעדעצין, - אבער דאס איז נישט דער עיקר פון די מעשה, דער עיקר פון די מעשה איז אז "איך בין געגאנגען אין א זייט און געבעטן דעם איבערשטן", און נאכן בעטן דעם איבערשטן איז עס שוין נישט געווען דער זעלבער היס, עס איז שוין געווען אן אנדערע היס... אזוי ווי עס איז דא א דיבור פון רבי'ן, דער רבי האט אמאל געהיסט, און דער רבי האט זיך אנגערופן צו רבי נתן: "דו הערסט דער היס, דאס איז שוין נישט די זעלבע היס פון פריער, דאס איז שוין אן אנדערע היס!"

היינט ווען איך האב געהערט ווי מיין זון היסט אסאך בעסער, האב איך געזאגט: "שכח איבערשטער ער היסט שוין אסאך בעסער", דאס דארף מען אריינלייגן אין די קינדער.

מען דארף אבער וויסן, פון דעם אליין אז מען זאגט פאר קינדער: "בעט דעם איבערשטן", איז נאכנישט גענוג, ווייל א קינד ווייסט נאכנישט ווי אזוי מען נעמט דעם 'שכל עליון' צו 'שכל תחתון' (ענין ליקוטי מוהב"ר חלק א, סימן ל), ער הערט טאקע אז מען דארף בעטן דעם איבערשטן אבער ער כאפט נישט ווי אזוי מען טוט דאס, ווי אזוי בעט מען דעם איבערשטן? און ווי אזוי העלפט דער איבערשטער? דעריבער דארף מען דערצייילן די מעשה פינקטליך ווי אזוי מען האט געבעטן דעם איבערשטן, למשל ביי די

דעם איבערשטן און רעדן שיינ, און ווער דען זאל שלאגן? דער מנהל! זיי מכבד זיין דעם מנהל ער זאל געבן דעם פאסט'.

א אינגערמאן האט מיר היינט געשריבן אין א בריוו: "וואס זאל איך טון, מיין זון פון פתח ג' קומט אהיים דערצייילן אז ער האט היינט געכאפט דריי ציפעס פון זיין מלמד?" - ברוך השם עס נישט פון אונזער מוסד, איך קען דעם אינגערמאן און זיין זון, דער אינגערמאן דאווענט דא שבת, דער אינגל איז אן איידל קינד, ער קען זיך נישט עפענען זיין מויל און ער האט שוין געכאפט דריי ציפעס אין חדר...

איך האב אים צוריק געשריבן אין א בריוו, ער זאל וויסן אז מלמדים ארבעטן זייער שווער און קיינער רעדט נישט צו זיי ווי אזוי זיי זאלן זיך פירן, דעריבער כאפן זיי זיך נישט וואס זיי טוען, גיי אריבער צום מלמד און רעד מיט אים שייין.

דא אין די מוסד איז נישטא אזא זאך פון ניצן הענט, אז דו קענסט זיך נישט אן עצה געבן, רוף דעם מנהל און ער וועט זען וואס ער קען טון. וויבאלד דער מנהל איז פון אינדרויסן, קען ער בעסער זען דעם בילד צי דאס קינד דארף טאקע באקומען א פאסט'.

אפילו א מנהל דארף אויך רחמי שמים ער זאל נישט שלאגן פון פעס, א מנהל קען זיך אויך גוט פארלירן. א שכניטע האט דערצייילט פאר מיין ווייב, אז איר קינד איז אהיימגעקומען פון חדר און ער האט געדארפט גיין אין שפיטאל, ווייל דער מנהל האט זיך פארלוירן און ער האט געשלאגן איר זון 'דרייסיג פעטש אויפן קאפ', רחמנא לצלן! דאס איז א מעשה פון א מוסד פון וויליאמסבורג און פון היינטיגע צייטן, נישט פון דרייסיג יאר צוריק.

'דרייסיג פעטש' איז זיכער נישט קיין חינוך, אפילו ווען דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף שלאגן אויסצולערנען 'דרך ארץ', איז עס 'איין פאסט' אדער מאקסימום 'צוויי פעטש', אבער 'דרייסיג פעטש אויפן קאפ' דאס קען נישט זיין חינוך! מוהרא"ש האט אויך אמאל געגעבן א פאסט, אבער דרייסיג פעטש?!

שלאגן א קינד 'דרייסיג פעטש' קומט פון דעם אז דער מנהל איז אריין מיטן קינד אין א קריגעריי; ער האט אים אנגעהויבן שלאגן, און איינמיטן שלאגן האט ער געטראכט 'אפטר קומט זיך עס אים נישט?' נאכדעם האט ער אים געגעבן נאך פעטש צו ווייזן פאר זיך אליינס אז עס קומט זיך אים יא... - ביז ער האט אים געשלאגן דרייסיג פעטש!

ווי אזוי מאך איך אז מיין ארבעט מיט די בחורים זאל נישט גיין לאבוד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מגיד שיעור אין א ישיבה קטנה די צווייטע פתח, און איך בין ברוך השם זייער שטארק מצליח מיט די בחורים, ביי מיר איז נישט דא א זאך אז א בחור פאלגט נישט, די בחורים ווייסן אז ביי מיר איז נישטא קיין חכמות, יעדער שטייט אויף פארטאגס און שטעלט זיך צו צו די זמני הלימוד, און מען קומט אן זייער אסאך יעדע זמן.

פארטאגס לערנען מיר שלחן ערוך, פארמיטאג לערנען מיר גמרא בעיון, נאכמיטאג לערנט מען שיעור פשוט, און ביים נאכט סדר לערנט מען ספרי חסידות.

וואס עס שטערט מיר איז אז ווען די בחורים גייען אריין אין ישיבה גדולה, וואס דארט איז נישטא אזא שטרענגע מסגרת, ווערן זיי נאכגעלאזט, און נאכדעם פאלן זיי אראפ און מיין גאנצע ארבעט גייט לאבוד. איך ווייס נישט פארוואס די היינטיגע ישיבות זענען אזוי נאכגעלאזט, און פארוואס אזוי סאך בחורים פאלן אוועק, אפשר אז איר רעדט אסאך צו בחורים ווייסט איר דער תירוץ אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד הרב ... שליט"א.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

רעדט צו אייערע תלמידים פון זאכן וואס איז נוגע פאר זייער גאנץ לעבן וועט איר נישט ווערן אנטוישט; אז מען לייגט א דגוש אויף זאכן וואס איז נישט וויכטיג און עס וועט סיי ווי נישט אנהאלטן - איז א שאד די ארבעט.

לייגט אריין אין זיי א ליבשאפט צו

מצות ומעשים טובים, א ליבשאפט צו אנטון תפילין און א ליבשאפט צו היטן שבת, וועלן זיי זייער גאנץ לעבן לייגן תפילין און היטן שבת.

אז מען לייגט א דגוש אויף עסן מיט א הוט, אדער גיין א גאנצן טאג מיט א גארטל וכדומה לזה - כל זמן די בחורים זענען יונג פאלגן זיי, אבער שפעטער בלייבט נישט פון דעם קיין שפיר.

איך מיש זיך נישט ווי אזוי איר זאלט מחנך זיין אייערע תלמידים, יעדע פלאץ האט זיך זייערע מנהגים, אלע מנהגים זענען חשוב און טייער אבער מען קען נישט מאכן פון טפל עיקר און פון עיקר טפל; דער עיקר דארף בלייבן עיקר, דער עיקר איז רעדן פונעם אייבערשטן.

טאג און נאכט דארפן מלמדים און מגידי שיעורים רעדן פון אמונה, פשוט'ע אמונה, אן קיין חכמות און אן קיין תורות; אריין ברענגען אין די תלמידים א ליבשאפט צו טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, מחשיב זיין יעדע גוטע נקודה וואס מען טוט. וועט איר זען אז נישט נאר זיי וועלן נישט פאלן, זיי וועלן גיין נאר מעלה מעלה און אויסוואקסן גרויסע צדיקים.

ביינאכט ווען איר לערנט מיט זיי ספרי חסידות זאלט איר זיי דערציילן אסאך מעשיות פון צדיקים. עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו גן עלינו האט אמאל געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיינע קינדער, האט דער מלמד געזאגט: "נא"; האט ער אים געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב: "נישט דאס מיין איך צו פרעגן, איך פרעג צי דו לערנסט

מוסר', צי דו פארציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו גן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו גן עלינו; ווייל מעשיות פון צדיקים פייערט אויף דאס הארץ צו זיין אן ערליכער איד.

אויף דארף מען רעדן צו בחורים אסאך חיזוק; רבי נתן האט געזאגט: "פאר יעדע לעפל מוסר וואס מען זאגט, דארף מען געבן א גאנצע שיסל התחזקות"; נאך האט רבי נתן געזאגט: "התעוררות וואס קומט פון מוסר האלט נישט אן צו לאנג, ווידער התעוררות וואס קומט ארויס פון א חיזוק שמועס - דאס האלט אן א לאנגע צייט"; ווען מען רעדט צו תלמידים, מען געבט זיי מוסר - דארף מען זיי אסאך מחזק זיין, זיי זאלן שפירן ווי דער אייבערשטער האט זיי ליב, זיי זאלן שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט זיי, דעמאלט וועלן זיי נישט פאלן, זיי וועלן בלייבן ערליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"א)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף הינדן

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370